स राजलोकः कृतपर्वसम्विदारम्भसिद्धौ सम सर्गः ७
रोपलभ्यं । आदास्यमानः प्रमदामिषं तदावृत्य
पन्थानमजस्य तस्थौ ॥ ३३ ॥ प्रमन्यवः प्रागपि कोश
लेन्द्रे प्रत्येकमात्तस्वतया वभूवुः । अतोनृपाश्च
मिरेसमेताः स्त्रीरत्नलाभं न तदात्मजस्य ॥ ३४ ॥

सइति। स राजलोको राजजनोजस्य पन्थानं मार्गमावृ
त्यावरुध्य तस्थौ स्थितः किं० राजलोकः आरम्भसिद्धौ कार्य्यस्य
सिद्धौ कृतपूर्व्व सम्वित् कृतपूर्व्वसङ्केतः पुं किं० राज समरेण
संग्रामेण लभ्यं प्राप्यं तत् प्रमदामिषं स्त्रीरूपं भोग्यवस्तु आदा
स्यमानः ग्रहीष्यन् ॥ ३३ ॥ प्रमन्यवइति। नृपा राजानः प्राक्
पूर्व्वमपि प्रत्येकं एकैकं आत्तस्वतया गृहीतधनतया कोशलेन्द्रे
रघौ प्रमन्यवःप्रकृष्टक्रोधा वभूवु अतः कारणात् समेता
मिलितास्तदात्मजस्य रघुपुत्रस्याजस्य स्त्रीरत्नलाभमिन्दु
मत्येवरत्नं श्रेष्ठ वस्तु तस्य प्राप्तिं न चक्षमिरे सेहिरे ॥ ३४ ॥